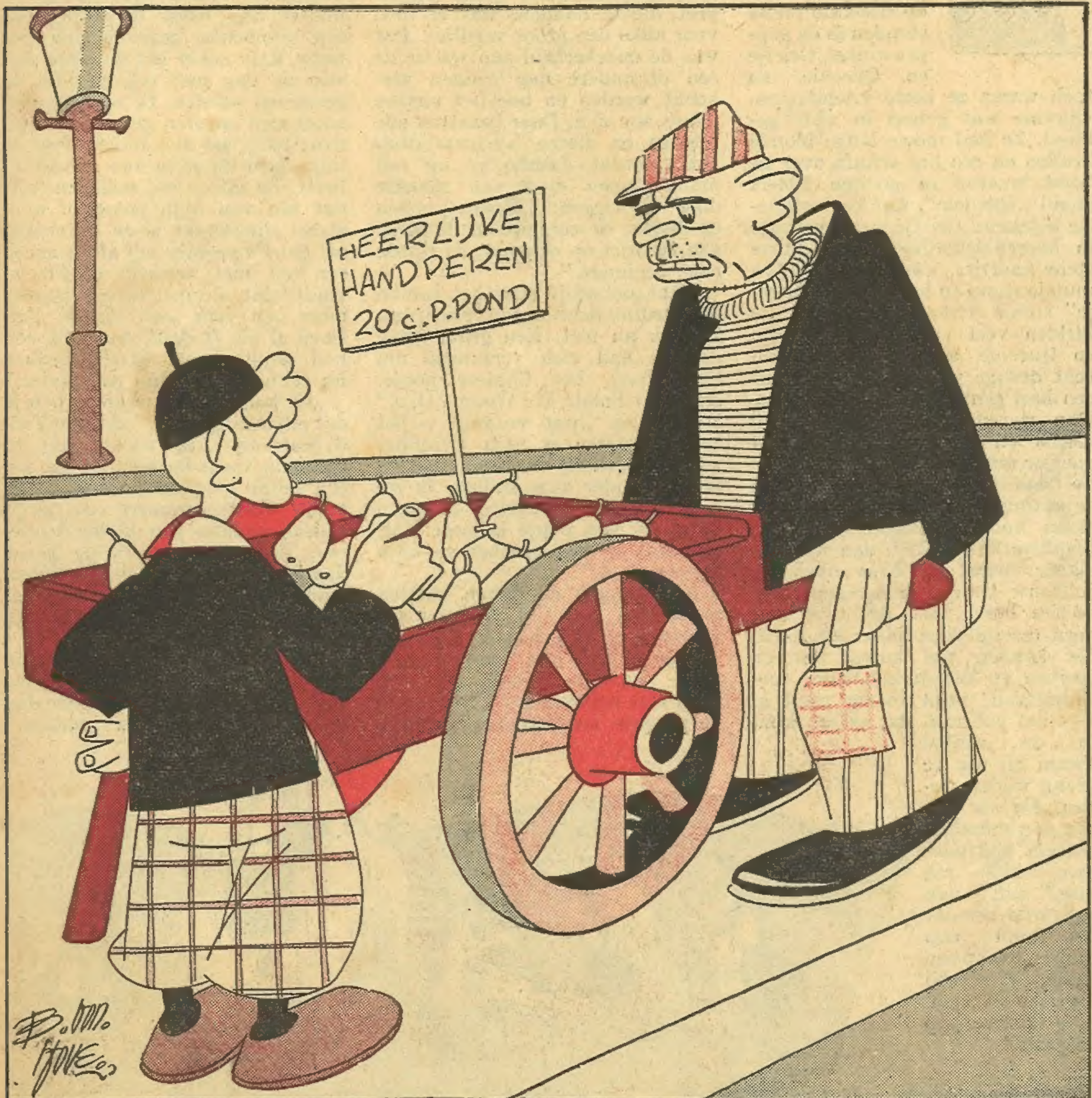
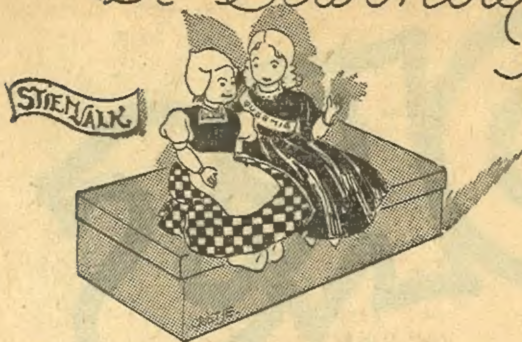
SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 10 AUGUSTUS 1939

„Baas, kan je hier ook gratis 'n peer krijgen?" — „Jawel! Maar alleen 'n muilpeer!"

De Bewoners van een Poppenwinkel.

NEE, ze geleken in het minst niet op elkaar, de twee poppen, die samen op dezelfde plank stonden in de poppenwinkel, Grietje en Queenie, en toch waren ze beste vriendinnen. Queenie was geheel in zijde gekleed. Ze had mooie lange blonde krullen en een lint schuin over de borst waarop in gouden letters stond „Queenie", wat koninginnetje betekent. Grietje was een popje in boerenklederdracht met korte steile haartjes, waarop een kanten mutsje stond en haar naam „Grietje" stond achter op de doos. Ze hielden veel van elkaar, Grietje en Queenie, al was Queenie een echt deftige pop en Grietje maar een heel eenvoudig klein dingetje. Dan waren er ook nog allerlei dieren en ze hadden heel veel pleizier onder elkaar. Overdag, als de baas in de winkel was, bleven ze natuurlijk rustig op hun plaats staan voor het raam of op de planken. Ze praatten dan wel met elkaar, want de baas noch de juffrouw konden hun fijne stemmetjes horen. Die deden er ook geen moeite voor, maar kinderen, die konden wel horen wat de poppen en dieren hen soms toefluisterden, want menig maal al was het gebeurd, dat er een kind in de winkel kwam bij wie ze graag wilden wonen. En als dan een pop soms zei: „Neem mij maar mee, kies mij maar uit," dan gebeurde het dat dit kind aan moeder of aan een tante, die erbij was, vroeg: „Och, mag ik deze pop hebben?"

Maar 's nachts, als er niemand van het personeel in de winkel was, dan begon de pret voor de poppen en de dieren. Jumbo, de grote grijze olifant met het mooie rode draagdek op de rug, was aller vriend. Ze mochten om beurten op zijn sterke rug zitten en zo een ritje door de winkel maken. Heerlijk was dat. Ze vergaten dan voor een ogenblik alles, want bij de pret, die ze hadden, was er toch voor allen één groot verdriet. Dat was de onzekerheid aan wie ze de één of andere dag zouden verkocht worden en hoe het nieuwe tehuis zou zijn. Daar praatten alle poppen en dieren 's nachts druk over, totdat Jumbo er op een moment een eind aan maakte door te zeggen: „Komt, poppen en dieren, de zorgen aan de kant, alle verdriet op zij gezet, de rijtoer gaat beginnen."

Maar niet altijd lukte het Jumbo het verdriet daardoor te verdrijven. Zo ook nu niet. Een grote kring poppen had zich verzameld om Chi Wong, het Chinese popje. Ach, wat huilde Chi Wong. „O, o," zuchtte zij, „wat vreselijk is het toch. Gisteren is mijn tweelingzusje Cho Wong verkocht, hoe zal ik het zonder haar stellen. Ik zal haar nimmer terugzien en geen enkel Chinees popje is meer hier, waarmee ik kan spreken in mijn geboortetaal."

Alle poppen en dieren hadden medelijden met Chi Wong, maar ze wisten niet hoe haar te troosten.

„Kom, Chi Wong," sprak Jumbo toen, „niet zo treurig. Zijn wij allen niet lief voor je? En als je in de poppen- en dierentaal spreekt, kunnen wij je immers allen verstaan."

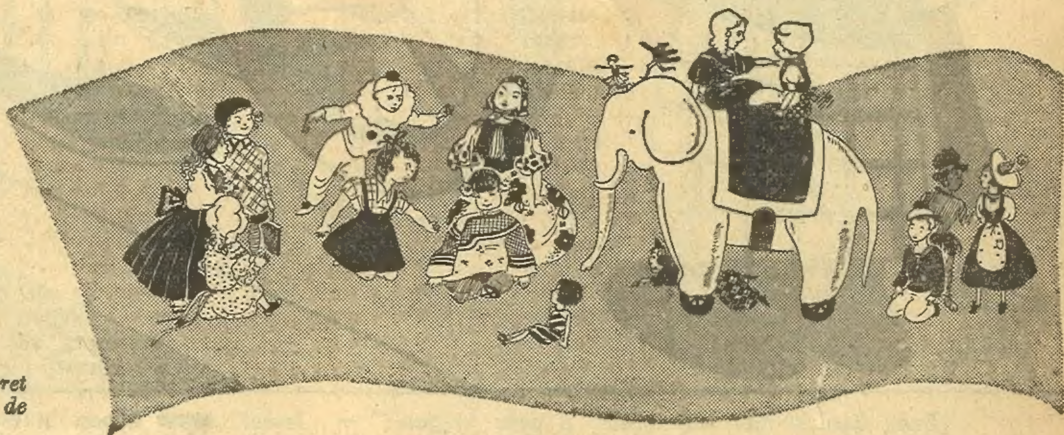
„Ja," zei Chi Wong, „dat is waar, jullie zijn allemaal heel lief voor mij."

„Nou, kom dan," zei Jumbo, „stap op, Chi Wong, dan mag je een dubbele rit maken vannacht." Dit troostte Chi Wong wel weer wat.

„Ach," zuchtte daarna het witte wollen katje met de groene glazen oogjes, „jouw zusje, Chi Wong, zal allicht toebehoren aan een meisje, dat weet hoe ze met ons moet omgaan. Van die fijne Chinese popjes geeft men in de regel niet aan baby's cadeau. Maar wat zal mijn lot zijn? Het bevalt mij hier best in de winkel, maar de één of andere dag word ik gekocht en ten geschenke gegeven aan een baby. Dan zal er het grootste deel van de dag met mij gegooid en gesmeten worden. Ik zal aan mijn snorharen en oren getrokken worden; baby zal niet rusten voor ze mijn ogen uit mijn kop gepeuterd heeft. Ze zal op mij sabbelen, totdat één van mijn poten of mijn staart doorweekt is en Zaterdags zal baby's moeder mij afboenen in een tei! met zeepsop omdat ze vindt, dat ik niet schoon genoeg meer ben voor haar kindje. Brr. Ik ril al als ik denk aan zulk een bad. Jullie weet, katten hebben nu eenmaal het land aan water."

„O, katjemauw, waarom heb je dat allemaal gezegd," zuchtte Teddybeer nu. „Ik voelde mij zo gelukkig, maar nu weet ik, dat mij een zelfde lot wacht als jou. Wij beren worden immers ook altijd cadeau gedaan aan kleine kinderen. Bovendien zal ik de ganse dag heen en weer geschud worden, omdat baby wil genieten van het brommertje, dat binnen in mij zit."

„Ach, ach," zuchtte Queenie tot Grietje, „en hoe zal het ons gaan, Grietje? De één of andere dag zullen wij gescheiden worden."

.... dan begon de pret voor de poppen en de dieren.

„Ja, Queenie," zei Grietje, „jij zal wel gekocht worden voor een kind in een groot deftig huis, want je bent immers een koninginnetje, gekleed in zijde en kant."

Zo ging het al maar door, totdat Jumbo op een gegeven ogenblik waarschuwde: „Vlug, kinderen, op jullie plaats, dáár komt de baas!"

* * *

Die dag hield er een grote grijze auto stil voor de poppenwinkel. Een dame stapte uit met een meisje.

„Kom, Marguerite," sprak de dame, „zoek nu maar een mooie grote pop uit. Je viert nu al je tiende verjaardag en mag daarvoor wel eens iets heel moois hebben."

O, wat stonden alle grote poppen in de poppenwinkel in spanning. Elk dacht: „Zou ze mij kiezen?" En een klein popje wachtte ook vol angst en twijfel. Dat was Grietje. „Zou Queenie gekozen worden?"

Marguerite bleef staan vlak voor Queenie. „Mama," zei ze, „dat betekent „koninginnetje", nietwaar, want ik heb op de Engelse les geleerd dat queen „koningin" betekent."

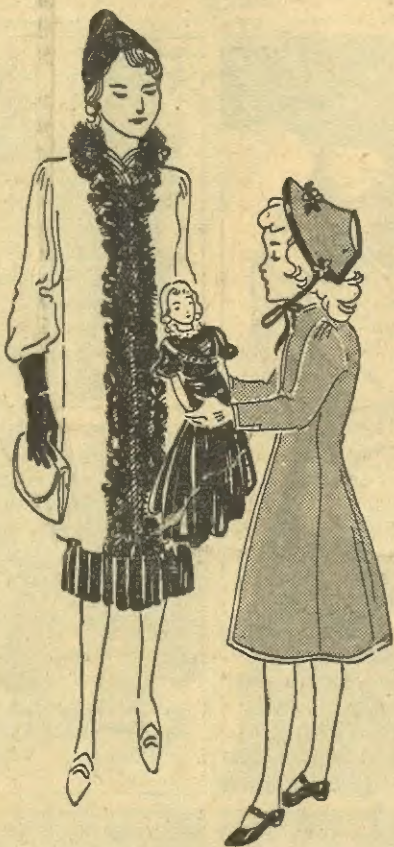
„Ja," zei Marguerite's moeder, „dat weet je goed."

„Die wil ik wel graag hebben," sprak Marguerite toen weer.

O, wat schrok Grietje en wat was ze stil en afgetrokken, toen Queenie met Marguerite was weggegaan. „Dag, Grietje," had Queenie nog net kunnen fluisteren voor ze ingepakt werd. Grietje had niets teruggezegd; ze kon het niet van verdriet. 's Nachts waren alle poppen en dieren toen weer om Grietje heen komen staan en Jumbo had de grootste moeite gehad om haar te troosten.

* * *

Enkele weken later werd Grietje gekocht en wel door de vader en moeder van Nelleke. Nelleke zou gauw jarig worden en nu hadden vader en moeder „Grietje" voor haar uitgezocht. Wat was Nelleke blij met Grietje en Grietje had het best naar haar zin bij Nelleke, want Nelleke was heel lief voor haar. Grietje werd elke avond in een ledikantje, dat naast Nelleke's ledikant stond, te slapen gelegd en voordat Nelleke de ogen dicht deed, pakte ze altijd nog even Grietje's handje en fluisterde: „Wel te rusten, Grietje, droom maar mooie dromen." Heerlijk was dat. Grietje droomde vaak van Queenie. Op een keer droomde ze zelfs, dat Queenie ook bij Nelleke kwam wonen, maar dat kon immers niet, dacht ze 's morgens toen ze wakker werd. Queenie was bij Marguerite, neen, die zou ze nooit terugzien.

„....want ik heb op de Engelse les geleerd dat queen „koningin" betekent."

Nelleke's vader was timmerman. Op een keer moest hij de keukendeur afschaven bij de moeder van Marguerite en toen zag hij daar in de vuilnisbak een grote pop staan, met een gescheurde jurk, wat slordige haren en naar het scheen geen ogen. Nelleke's vader nam de pop uit de bak én zag dat de ogen los in de kop van de pop lagen. Toen zei vader in gedachten: „Die ogen zijn wel vast te maken en moeder kan wel een nieuw jurkje naaien. Ik denk, dat Nelleke wat blij zou zijn met zulk een grote pop." Vader vroeg aan Marguerite's moeder of hij de pop mocht meenemen voor zijn dochtertje. Ja hoor, dat mocht. „Marguerite heeft haar weggedaan omdat ze stuk was, en ze heeft nog poppen genoeg," zei Marguerite's moeder.

* * *

Of Nelleke blij was? Heerlijk vond ze het, zo'n grote pop! Die had ze nog nooit gekregen. Vader zette nog diezelfde avond de ogen van Queenie vast, want dat die grote pop Queenie was, hebben jullie natuurlijk wel begrepen. Grietje lag in haar wagentje en hoorde wel over de pop spreken, maar wist niet, dat het Queenie was. Nu hoorde ze Nelleke zeggen: „Moeder, kijk eens, op dat lint heeft zeker de naam van de pop gestaan, maar ik weet niet hoe ze heet, want sommige letters zijn er afgesleten; er staat nog e e n; zou ze Leentje heten."

„Dat kan wel," zei moeder, „in elk geval moet je haar maar zo noemen. Morgen zullen we haar wat opknappen. Ik heb nog wel een lapje blauw geruite katoen, waarvan ook Grietje's jurkje is gemaakt."

„O, moeder, en maakt u dan ook een laag wit schortje voor haar en een kanten mutsje, dan zijn Leentje en Grietje net zusjes."

„Dat zullen we doen, hoor," zei moeder, „en dan knippen we het haar wat af, want de krullen zijn er toch uit, dan lijkt ze geheel en al op Grietje, alleen is ze wat groter."

„Dan is ze maar een ouder zusje van Grietje," sprak Nelleke.

Grietje had met aandacht het gesprek gevolgd. Heerlijk, ze kreeg er een zusje bij; als dat zusje nu maar lief was.... Maar dat lint... die naam.... e e n.... er kon Queenie gestaan hebben, o, als dat eens waar was.... Even later nam Nelleke Grietje uit de wagen. „Kom, Grietje," zei ze, „je nieuwe zusje ligt al boven in bed, gelukkig is het ledikantje groot genoeg voor jullie beiden."

„Nu zal ik eindelijk weten of het Queenie is," dacht Grietje.

Wat was me dat een blijdschap, toen de twee poppen elkaar terugzagen.

En toen Nelleke al lang sliep, lagen ze nog samen te fluisteren over wat ze wederzijds beleefd hadden en hoe heerlijk het was, dat ze nu voortaan bij elkaar zouden blijven. Grietje vertelde Queenie dat ze dit gedroomd had en Queenie moest vóór ze gingen slapen nog even fluisteren: „Heerlijk, Grietje, nu zijn we niet alleen vriendinnen, maar óók zusjes, want ik krijg ook een katoenen jurkje aan als jij en korte haren en een kanten mutsje."

„Moet ik nu voortaan Leentje tegen je zeggen?" vroeg Grietje.

„Ja, hoor," zei Queenie, „Leentje en Grietje klinkt veel beter dan Queenie en Grietje. Maar nu gaan we slapen en dromen van Nelleke, ons poppenmoedertje, wel te rusten."

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
door HAROLD R. FOSTER

PRINS VALIANT — KONING ARTHUR

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

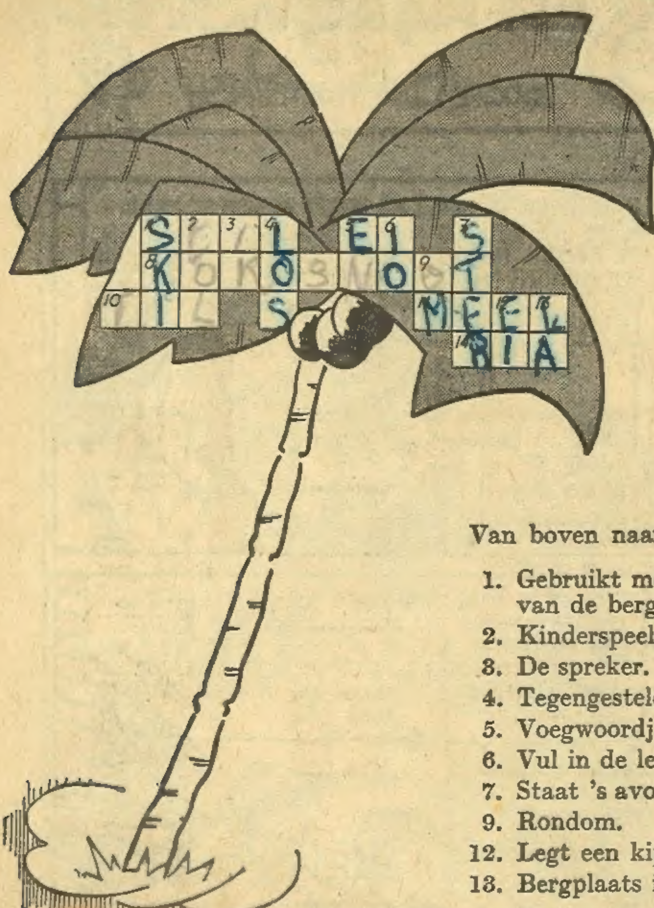

BONT ALLERLEI

PALMPUZZLE

Van links naar rechts:

1. Ander woord voor: kalm, rustig.
5. Legt een kip.
8. Lekkere vrucht van de kokospalm.
10. Huisje van duiven.
11. Verwerkt de bakker.
14. Meisjesnaam.

Van boven naar beneden:

1. Gebruikt men in de Alpen om van de bergen te glijden.
2. Kinderspeelgoed.
3. De spreker.
4. Tegengestelde van: vast.
5. Voegwoordje.
6. Vul in de letters I en O.
7. Staat 's avonds aan de hemel.
9. Rondom.
12. Legt een kip.
13. Bergplaats in een tafel.

Oplossingen vorig nummer

HOOFDSTEDENPUZZLE

De juiste hoofdsteden zijn:

boeKarest
lissabOn
Parijs
bErlijn
loNden
warscHau
mAdrid
belGrado
brussEl
atheNe

De letters vormen nu:

K O P E N H A G E N

OP STAP

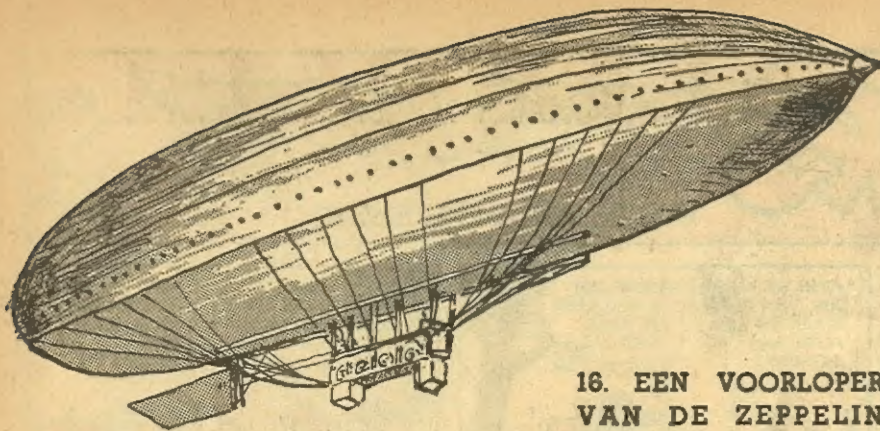

FOUTENPUZZLE

1. De jongen uit het verhaaltje heet Jan, maar oom Piet noemt hem steeds Kees.
2. Oom rookte een sigaret en geen sigaar.
3. Ze gingen met lijn negen naar het strand en konden dus niet uit lijn acht stappen.
4. Ze vertrokken van huis om 2 uur en konden dus niet om zeven minuten vóór 2 aankomen.
5. Jan had een matrozenpakje aan en geen golfbroek.
6. Oom zei, dat Jan geen hoofddeksel op had, maar hij had een pet op!
7. Oom zei, dat hij nooit rookte, maar wij hebben wel anders gezien!

EEN, TWEE..... HUP!

Als vader en moeder met klein Keesje sollen, kraait de kleine guit van plezier. Kijk maar eens vlug wat hij 't leuk vindt. Alle hokjes met een puntje er in even mooi kleuren en dan hebben jullie 'n aardig plaatje.

16. EEN VOORLOPER VAN DE ZEPPELIN

VLIEGEN: *Vroeger en Nu*

In 1872 was een zekere Paul Haenlein al klaar gekomen met een bestuurbare ballon. Deze vindingrijke Duitser begreep wel, dat het met die door stoom gedreven machines niet zo'n vaart zou lopen en hij rustte zijn toestel uit met een vier-cylinder gasmotor, die het gas gebruikte, waarmee de ballon was gevuld. Zijn luchtschip was ongeveer 49½ meter lang en mat 9 meter in doorsnee. Het omhulsel was van het half stijve type. Haenlein had al jarenlang gestudeerd op zijn ontwerp en bezat reeds in 1865 een patent op zijn tekeningen.

Bij zijn proefvluchten bereikte hij een snelheid van 15 à 16 km. per uur. Het was niet veel, maar toch iets. Een volmaakt succes moest wel uitblijven, omdat de motoren nog zo onvolmaakt waren. Hij kon zijn verdere plannen ook niet doorzetten, omdat hij geen geld genoeg had. Maar hoe dan ook, zijn ontwerp en het succes, dat hij er practisch wist mee te bereiken, betekenden niettemin een mijlpaal in de geschiedenis der luchtvaart.

Volgende week no. 17: Amerikaanse luchtfietsen.

OUDE SCHEERMESJES

Wie geen houdertje heeft voor oude scheermesjes, kan ze toch op handige manier bruikbaar maken.

Je neemt daarvoor een klein houtblokje en schroeft er 't mesje op vast, zodat de punt aan de onderzijde wat uitsteekt. Het is een handig instrumentje om papier of dun karton te snijden.

HET DWAZE UILTJE

DOOR VALLY

Een uil woond'in een toren,
Vlak naast een kleine klok;
Hij woond'er stil en rustig,
En veilig in dat hok.

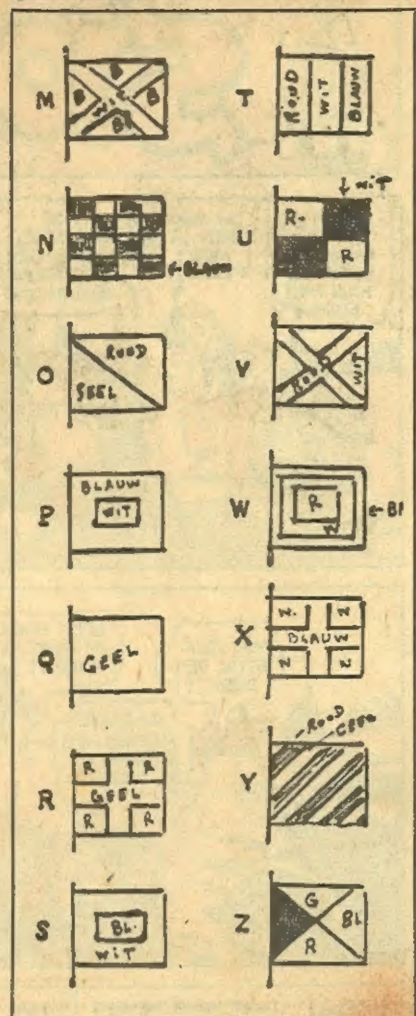
Toch ging hij aan het zwerven,
Van populier naar beuk;
Die wilden hem niet hebben
En vonden hem niets leuk.

Ook d'eik zei: „Trek maar verder,
Jij ongenode gast!"
De den schreeuwd'al van verre
„Ruk uit, jij nare kwast!"

Ons uiltje bleef aan 't zwerven,
Voelde zich ziek en moe.
'k Geloof, dacht hij ten slotte,
'k Ga maar weer huiswaarts toe!

De klok die zag hem komen
Naar 't oude, stille nest.
En dacht: 't blijft toch maar waarheid
Dat oud': Oost-West, thuis best.

SEINEN MET WIMPELS

Wil je 'n paaltje in de grond drijven, zonder het te beschadigen of te versplinteren? Neem dan eerst een stuk rubber slang. Knip er een stuk uit en leg de slang dan over het paaltje. Dan kun je 'r een hele tijd lustig op los timmeren, zonder de kop van 't paaltje te beschadigen.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

VAN DE WAL IN DE SLOOT. 70.

